

- Men om han söker röken, icke elden,
och är hans bortgång lik en månlös natt,
och lik den mörka vintern utan sol,
— då narras han av första månskensstråle
25 och återvänder hit till denna jord. *)
Igenom världen leda tvenne vägar,
den ljusa och den mörka. Ljusets väg
går till en frid förutan återvändo,
26 men ned till jorden leder mörkrets väg.
O Prithas son, en Yogi, som har skådat
de båda vägarna, förvirras ej.
27 Så bliv, Arjuna, stadigt fäst i Yoga!
Frukten av förtjänstfull handling,
vilken Veda lägger
uti bot och allmosgåvor
samt i fromma offer,

*) Dessa verser äro något fritt återgivna. Jag har, i den mån den poetiska formen och vårt västerländska språk medgett, sökt i min tolkning iurymma något av vad som antydes av H. P. B. i Hemliga Läran (I, p. 113—114 av den engelska upplagan). Ordagrant översatta skulle de lyda: »(24) Eld, ljus, dagstid, den ljusa halvmånaden, de sex månaderna av (solens) norra väg (d. v. s. vägen norr om ekvatorn), — gående bort då, gå de människor, som känna det EVIGA, till det EVIGA. (25) Rök, nattetid, och även den mörka halvmånaden, de sex månaderna av den södra vägen, — då erhåller Yogin månljuset (d. v. s. astralkroppen) och återvänder».